

+
ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ
ΣΙΛΑΝ,
ΣΥΝΕΚΔΗΜΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΠΑΥΛΟΥ
(Οὔ ἡ μνήμη τῆ 30ῆ Ἰουλίου)

Ἐποιήθη ἐν Ἁγίῳ Ὄρει τοῦ Ἄθωνος

* ρβς' * 2006 *

ΠΑΡΑΚΛΗΤΙΚΟΣ ΚΑΝΩΝ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΓΙΟΝ ΕΝΔΟΞΟΝ ΑΠΟΣΤΟΛΟΝ ΣΙΛΑΝ

Μετὰ τό, Εὐλογητός, ὁ ψαλμός 142

Κύριε, εισάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εισάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου·καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν.

Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζώην μου.

Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος·καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδία μου.

Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων.

Διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι.

Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ πνεῦμά μου.

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσόν μοι τὸ πρῶτὸν τὸ ἔλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα.

Γνώρισόν μοι, Κύριε, ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἤρα τὴν ψυχὴν μου. Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον.

Δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὀδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με.

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου· καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθροὺς μου καὶ ἀπολεῖς πάντα τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

Θεὸς Κύριος καὶ τὰ Τροπάρια

Ἦχος δ' Ὁ Ὑψωθεὶς.

Ὁμοφρονήσας τῷ θεόφρονι Παύλῳ,
Χριστῷ συνδέδεσαι, μακάριε Σίλα,
Οὐ κήρυξ ἐν τοῖς ἔθνεσιν ἐδείχθης ἱερός,
διωγμοῖς καὶ θλίψεσι
καὶ δεσμοῖς ἀριστεύσας,
Κορινθίων γέγονας,
ἱεράρχης θεόφρων,
καθικετεύων πάντοτε Χριστόν,
ὑπὲρ τῶν πίστει,
εὐχὰς δεομένων σου.

Δόξα. Καὶ νῦν Θεοτοκίον, ὁμοιον.

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε,
τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι,
εἰ μὴ γὰρ σὺ προΐστασο πρεσβεύουσα,
τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνωνκ
τίς δὲ διεφύλαξεν,
ἕως νῦν ἐλευθέρουςκ
οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα ἐκ σοῦ,
σοὺς γὰρ δούλους σώζεις αἰεὶ,
ἐκ παντοίων δεινῶν.

Εἶτα ὁ Ν' ψαλμός·

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

ῤαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς με ἀγαλλιάσιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσιν.

ῤῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἂν, ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Εἶτα ὁ κανὼν, οὗ ἡ ἀκροστιχίς:

«Εὐχαῖς, ὦ Σίλα, φύλαττε φιλαποστόλους. Ἀ(θανάσιος)».

Ῥιδὴ α'. Ἦχος πλ.δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Εὐχαῖς σου, ὦ Σίλα, ταῖς ἱεραῖς,
φυλάττοις τοὺς πόθῳ,
σὲ τιμῶντας ἀπὸ ψυχῆς,
καὶ θεῖαν πρεσβείαν ἐκζητοῦντας,
πρὸς τὸν Σωτῆρα Ὅν βίῳ ἐδόξασας.

Ὑπάρχων δοχεῖον χωρητικόν,
τῆς χάριτος, Σίλα,
ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ,
μηδόλως γηῖνων προσπαθήσας,
ᾧν καὶ ἡμᾶς ἀμετόχους ἀνάδειξον.

Χαρᾶς πεπλησμένος τῆς θεϊκῆς,
ὦ Σίλα, τῷ Παύλῳ,
ἠκολούθησας ταπεινῶς,
καὶ τούτου ἐκμίμημα ἐδείχθης·
ὅθεν ἡμᾶς μιμητάς σου ἀνάδειξον.

Θεοτοκίον

Ἀγνεῖαν φυλάξασα ἀκριβῆ,
ἀγνεῖας Παρθένε,
δειξον οἴκους τοὺς ἐκ ψυχῆς,
τιμῶντας ἐν ὕμνοις σου ἀγνεῖαν,
δι ἧς Τριάδος τὴν χάριν ἐφείλκυσας.

Ῥιδὴ γ'. Οὐρανίας ἀψίδος.

Ἰκανὸς ἐλογίσθης,
ἀποσταλεις ἄγιε,
σὺν τῷ θείῳ Παύλῳ καὶ ἄλλοις,
εἰς Ἀντιόχειαν,
πρὸς ὑποστήριξιν,
Χριστιανῶν νεοφύτων·
ὄθεν, Σίλα, στήριξον,
ἡμᾶς ἐν θλίψεσι.

Σάλον κόπασον, Σίλα,
τοῦ δολεροῦ δράκοντος,
καὶ τὴν χριστοδώρητον δίδου,
εἰρήνην ἅπασιν,
ἵνα δοξάζωμεν,
τὴν ἐκ Θεοῦ σοι δοθεῖσαν,
χάριν οἱ τιμῶντές σου,
μνήμην τὴν πάντιμον.

Ὡς ἐχάρησαν πάλαι,
Ἀντιοχεῖς, Ἄγιε,
ἐπὶ τῇ ὑμῶν παρουσίᾳ,
οὕτως ἀξίωσον,
τοὺς σοὶ προσπίπτοντας,
χαίρειν χαρὰν τοῦ Κυρίου,
καὶ τὴν παρουσίαν σου,
ἀεὶ αἰσθάνεσθαι.

Θεοτοκίον

Σῶζε τέκνα σου, Μῆτερ,
τὰ ἐπὶ σοὶ τρέχοντα,
καὶ τὴν τῶν πτερυγῶν σου σκέπην,
πόθῳ αἰτούμενα,
ὅπως τοῦ δαίμονος,
πάσης παγίδος ῥυσθῶμεν,
καὶ κληρονομήσωμεν,

γλυκὺν Παράδεισον.

Διάσωσον,
τοὺς σοὺς ἰκέτας, ἀπόστολε θεῖε Σίλα,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ψυχῆς τε καὶ σώματος,
καὶ πρέσβευε διὰ παντός,
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότη.

Ἐπίβλεψον,
ἐν εὐμενείᾳ, Πανύμνητε Θεοτόκε,
ἐπὶ τὴν ἐμὴν χαλεπὴν τοῦ σώματος κάκωσιν,
καὶ ἴασαι,
τῆς ψυχῆς μου τὸ ἄλγος.

Κάθισμα. Ἦχος β'. Πρεσβεία θερμή.

Αγάπην τὴν σὴν,
ἣν ἔσχες πρὸς τὸν Κύριον,
μετάδος ἡμῖν,
ὦ Σίλα χριστοκάρδιε,
καὶ παγίδων λύτρωσαι
ἃς ὁ δόλιος ἡμῖν ἴστησι,
διαφυλάτων τὰς ψυχάς,
ὁμοῦ καὶ σώματα τῶν τιμώντων σε.

Ὡιδὴ δ'. Εἰσακήκοα, Κύριε.

Ἱερὰ σάλπιγξ γέγονας,
Σίλα, τοῦ Κυρίου τὰ δικαιώματα,
ἐκδιδάξας ἐν τοῖς πέρασιν,
διὸ καὶ ἡμῖν ταῦτα ἐκδίδαξον.

Λαμπροτάτην τὴν εἴσοδον,
εἰς τὴν Βασιλείαν Κυρίου ποιήσον,
Σίλα, πᾶσι τοῖς προστρέχουσι,
καὶ θερμῶς αἰτοῦσι τὰς πρεσβείας σου.

Αὐγαζόμενος χάριτι,
Σίλα, τοῦ ἡλίου τῆς δόξης αὐγασον,
τοὺς κειμένους ἐν τοῖς πταίσμασι,
καὶ τὸ φῶς Κυρίου ἀναμένοντας.

Θεοτοκίον

Φεῖσαι, Μῆτερ, τῶν τέκνων σου,
τῶν παραβαινόντων Χριστοῦ θελήματα,
καὶ κρημοῦ ταῦτα ἐξάρπασον,
λυτρουμένη θείαις ἰκεσίαις σου.

ᾠδὴ ε΄. Φώτισον ἡμᾶς.

Ὑπνου ψυχικοῦ,
ἡμᾶς, Σίλα, διανάστησον,
πρὸς ἐργασίαν ἐντολῶν Χριστοῦ,
δί' ὧν θεοῦται,
κατὰ χάριν τὸ ἀνθρώπινον.

Λύτρωσαι σειρᾶς,
ἀμαρτίας, Σίλα, ἔνδοξε,
ὡς σὺ ἐρρύσθης ἐν Φιλίππῳ θαυμαστῶς,
μετὰ τοῦ Παύλου,
ἐξ ἀδίκου φυλακίσεως.

Αἶτησαι ἡμῖν,
ἐκ Κυρίου, Σίλα πάντιμε,
τὴν προστασίαν ἐκ δαιμόνων φοβερῶν,
οὓς περ δυνάμει,
τοῦ Σταυροῦ πάλαι κατήργησας.

Θεοτοκίον

Τρῶσον τὰς ψυχάς,
τῇ ἀγάπῃ θείου Τόκου σου,

Παρθενομήτορ, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς,
ὀπίσω Τούτου,
ἐν παντὶ τῷ βίῳ ἔπεσθαι.

ᾠδὴ C'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Τὰ πάθη μου,
τὴν ψυχὴν συνθλίβοντα,
ὡς ὀγκόλιθος, ᾧ Σίλα τρισμάκαρ,
θραῦσον εὐθύς,
ὡς τὰ εἰδῶλα πάλαι,
τὸ κατ' εἰκόνα καθαίρων πρεσβείαις σου,
καὶ ἐνισχύων με αἰεί,
εἰς ἀπόκτησιν τοῦ καθ' ὁμοίωσιν.

Ἐνίσχυσον,
τὰς ψυχὰς τῶν δούλων σου,
κλονουμένας πειρασμοῖς, μάκαρ Σίλα,
καὶ ἀβλαβεῖς,
ἐξ ἐχθροῦ ἐπηρείας,
σαῖς ἱκεσίαις ἡμᾶς διατήρησον,
συντριβῶν ἀποστολικῶς,
τὰς παγίδας αὐτοῦ καὶ τὰ σκάνδαλα.

Φροντίδων με,
ἀγχωδῶν ἀπάλλαξον,
καὶ μερίμνης ψυχοφθόρου, ᾧ Σίλα,
καταξιῶν,
ἀνατίθεσθαι πάντα,
πεπερασμένον μου βίον τῷ Κτίσαντι,
τῷ ἔχοντι τὴν πατρικὴν,
οἰκουμένης φροντίδα καὶ πρόνοιαν.

Θεοτοκίον

Ἰάτρευσον,

τῶν σωμάτων, Δέσποινα,
καὶ ψυχῶν τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους,
τὸν Ἰατρόν,
Ἰησοῦν σαῖς πρεσβείαις,
ἐξιλεοῦσα ὑπὲρ τῶν τιμώντων σε,
καὶ ὕμνον τὸν ἀγγελικόν,
ἐκβοώντων σοι· χαῖρε Πανάμωμε.

Διάσωσον,
τοὺς σοὺς ἰκέτας, ἀπόστολε θεῖε Σίλα,
ἀπὸ πάσης ἀνάγκης ψυχῆς τε καὶ σώματος,
καὶ πρέσβευε διὰ παντός,
ὑπὲρ ἡμῶν τῷ Δεσπότη.

Ἄχραντε,
ἢ διὰ λόγου τὸν Λόγον ἀνερμηνεύτως,
ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον,
ὡς ἔχουσα,
μητρικὴν παρῴρησίαν.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Προστασία τῶν Χριστιανῶν.

Πυρωθεὶς τῷ πυρὶ θεοῦ Πνεύματος,
ὥσπερ γίγας τὸν κόσμον διέδραμες,
μάκαρ Σίλα,
πλάνης λαοὺς πολλοὺς ἐξαγαγών,
διὸ ῥῦσαι καὶ ἡμᾶς,
προσπίπτοντάς σοι ἐκ ψυχῆς,
ἐκ παγίδων ἀλάστορος.
Δίδου Χριστοῦ ἀγάπην,
φλέξον παθῶν ἀκάνθας,
καὶ Βασιλείαν οὐρανῶν,
ταῖς εὐχαῖς σου πᾶσι χάρισαι.

Προκείμενον. Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος αὐτοῦ καὶ εἰς τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης τὰ ρήματα αὐτοῦ.

Στίχος. Οί οὐρανοὶ διηγοῦνται δόξαν Θεοῦ, ποίησιν δὲ χειρῶν αὐτοῦ ἀναγγέλλει τὸ στερέωμα.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον (9,14-10,)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ· Ὁ μὲν θερισμὸς πολὺς, οἱ δὲ ἐργάται ὀλίγοι. Δεήθητε οὖν τοῦ κυρίου τοῦ θερισμοῦ, ὅπως ἐκβάλῃ ἐργάτας εἰς τὸν θερισμὸν αὐτοῦ. Τούτους τοὺς δώδεκα ἀπέστειλεν ὁ Ἰησοῦς παραγγείλας αὐτοῖς λέγων· Εἰς ὁδὸν ἐθνῶν μὴ ἀπέλθητε, καὶ εἰς πόλιν Σαμαρειτῶν μὴ εἰσέλθητε· πορεύεσθε δὲ μᾶλλον πρὸς τὰ πρόβατα τὰ ἀπολωλότα οἴκου Ἰσραήλ. Πορευόμενοι δὲ κηρῦσσετε λέγοντες, ὅτι· Ἦγγικεν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν. Ἀσθενοῦντας θεραπεύετε, νεκροὺς ἐγείρετε, λεπροὺς καθαρίζετε, δαιμόνια ἐκβάλλετε. Δωρεὰν ἐλάβετε, δωρεὰν δότε.

Δόξα Πατρί.

Ταῖς τοῦ Ἀποστόλου,
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Καὶ νῦν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου.
πρεσβείαις, Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη,
τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων

Εἶτα ψάλλομεν τὸ προσόμοιον.

Στίχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός...

Ἦχος πλ.β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Σίλα θεοδόξαστε,
Ἁγίου Πνεύματος θρόνε,
πᾶσαν γῆν ἐφώτισας,
σωτηρίοις λόγοις σου καὶ συνήρμοσας,
τῷ Χριστῷ ἄριστα,
τοὺς ἐν σκότει ὄντας,
καὶ υἱοὺς φωτὸς καὶ χάριτος,
τούτους ἀνέδειξας,
ὅθεν καὶ ἡμᾶς νῦν ἀξίωσον,
ἐν τῷ φωτὶ πορεύεσθαι,
τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ἄξια,
κλήσεως Κυρίου,
ἐργάζεσθαι τὰ ἔργα καὶ παντός,
κινδύνου ῥῦσαι τοὺς ὅσοι σου,
δέονται ἐκ πίστεως.

ᾠδὴ ζ'. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Λιμὸν λόγου Κυρίου,
ἀποδίωκε, Σίλα, ἐκ τῶν τιμώντων σε,
πλουσίως διατρέφων,
ἡμᾶς σεπταῖς εὐχαῖς σου,
ὅπως Λόγω ἐνούμενοι,
ἐν οὐρανία Σιών,
ζήσωμεν εἰς αἰῶνας.

Ἀποστόλων με ζήλω,
καταπλούτισον, Σίλα θεομακάριστε,
καὶ τῆς Χριστοῦ ἀγάπης,
δι' ὧν σὺ πεπλησμένος,
οἰκουμένην διέδραμες,
καὶ ὡσπερ σάλπιγξ λαμπρῶς,
ἤχησας σωτηρίαν.

Πεδηθεὶς ἐκουσίως,
ἁμαρτίαις ποικίλαις, Σίλα μακάριε,

βοῶ σοι· θραῦσον πέδας,
καθάπερ ἐν Φιλίπποις,
σοῦ τὰς πέδας κατέθραυσεν,
ἐν φυλακῇ ὁ Χριστός,
ὄντος μετὰ τοῦ Παύλου.

Θεοτοκίον

Ὁρμαθὸν τῶν παθῶν μου,
Θεοτόκε Παρθένε, ταχὺ ἀφάνισον,
ἢ ἀπαθῶς τὸν Λόγον,
κῆσασα ἐν χρόνῳ,
καὶ τοῖς πάθεσι σώσαντα,
ἅπαν τὸ γένος ἡμῶν,
ἀπὸ παθῶν ἀτίμων.

ᾠδὴ η΄. Τὸν βασιλέα.

Σίλα, ὡς δῶρον,
τὴν προσευχὴν μοι παράσχου,
καὶ ὑπνοῦντι καὶ ἐξεγειρομένῳ,
ὅπως ἰσαγγέλως,
τὸν Κύριον δοξάζω.

Τρῶσον ψυχὴν μου,
Σίλα, τῷ πόθῳ Κυρίου,
ἐκδιώκων ἀγάπην τὴν τοῦ κόσμου,
ἵνα διανύσω,
ὁδὸν Εὐαγγελίου.

Ὅλον τὸν νοῦν μου,
καθυπόταξον, Σίλα,
τοῦ Δεσπότη θελήματι τῷ θείῳ,
λογισμοὺς ἀκαίρους,
καθαίρων καὶ ἐννοίας,

Θεοτοκίον

Λάμπρυνον, Μῆτερ,
ἠσβολωμένην ψυχὴν μου,
ἢ τεκοῦσα τὸ Φῶς παντὸς τοῦ κόσμου,
καὶ ἀξιώσον με,
φωτὸς τοῦ Παραδείσου.

Ῥιδὴ θ'. Κυρίως Θεοτόκον.

Ὁ Πνεύματι ἀγίω,
πάθη θεραπεύων,
ψυχῆς καὶ σώματος, Σίλα μακάριε,
τοὺς αἰτουμένους σε πόθῳ,
ταχὺ θεράπευσον.

Ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας,
Σίλα, ἐκδυσώπει,
τὸν Ἰησοῦν ὑπὲρ Οὗ ἄθλους ἤνεγκας,
ἵνα Αὐτὴν ἐν εἰρήνῃ,
φυλάττη πάντοτε.

Σίλα, ἀξιώσον με,
Θείου Παραδείσου,
τὸν προσκυνοῦντα ἀγίαν εἰκόνα σου,
καὶ σὲ προβάλλοντα πρέσβυν,
πρὸς τὸν Φιλάνθρωπον.

Θεοτοκίον

Ἀνάνηψον ψυχὴ μου,
ἐκ βαθέος ὕπνου,
τῆς ἀμελείας καὶ δεῖξον μετάνοιαν,
τὴν Θεοτόκον καὶ Σίλαν,
μεσίτας ἔχουσα.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς,

μακαρίζειν σε τὴν Θεοτόκον,
τὴν ἀειμακάριστον καὶ παναμώμητον,
καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν·
τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβεὶμ,
καὶ ἐνδοξωτέραν,
ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφεὶμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον,
σὲ μεγαλύνομεν.

καὶ τὰ Μεγαλυνάρια

Χαίροις, Σίλα, σάλπιγξ τοῦ Ἰησοῦ,
ἡ ἐκ σκότους πλάνης,
ἀναστήσασα τοὺς λαοὺς,
καὶ υἱοὺς ἡμέρας,
αὐτοὺς ἐναποδείξας,
θεῖω κηρύγματί σου,
καὶ βίῳ λάμποντι.

Γέγονας συνέκδημος ἱερός,
Σίλα, θεοῦ Παύλου,
μεθ' οὗ ἔδραμες ὡς φωστήρ,
πᾶσαν οἰκουμένην,
συνάπτων τῷ Κυρίῳ,
καὶ νῦν τοὺς σὲ τιμῶντας,
σκέπεις πρεσβείαις σου.

Τοὺς προσερχομένους τῷ σῶ ναῶ,
Σίλα χριστοφόρε,
δειξον οἴκους τοῦ Ἰησοῦ,
πάθη θεραπεύων,
ψυχῶν τε καὶ σωμάτων,
Πνεύματι τῷ Ἁγίῳ,
Οὐ πλήρης γέγονας.

Σκέπε ταῖς ἀγίαις σου προσευχαῖς,
Ἐκκλησίας, Σίλα,
ἐν αἷς ἔδρασας θαυμαστῶς,
τὴν Ἀντιοχείας, Φιλίππων τε Βεῤῥοίας,
κλεινῆς Θεσσαλονίκης,
Κορίνθου πόλεως.
Πᾶσαι τῶν Ἀγγέλων αἱ στρατιαί,
Πρόδρομε Κυρίου,
Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς,
οἱ Ἅγιοι Πάντες,
μετὰ τῆς Θεοτόκου,
ποιήσατε πρεσβείαν,
εἰς τὸ σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα τὸ Τρισάγιον κλπ. τῆς Παρακλήσεως ὡς εἴθισται

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ' (παλαιόν).

Ὠραῖοι οἱ πόδες σου
Σίλα ἀπόστολε,
τὴν γῆν καθηγίασαν,
τῆς Νεαπόλεως καὶ τῶν Φιλίππων,
τὴν κλεινὴν χώραν, πανεύφημε·
φωτὸς τοῦ θεοῦ μύστης,
πρὸς ἡμᾶς χρηματίσας,
ἔλυσας τῶν εἰδώλων,
τὴν σκοτόμαιναν, μάκαρ.
Διὸ ἐν παρῶρησίᾳ Χριστῶ,
πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἔτερον. Ἦχος α'. Τῆς ἐρήμου πολίτης.

Συνοδίτης τοῦ Παύλου γεγωνῶς καὶ συνέκδημος,
τὴν Νεάπολιν, μάκαρ, καὶ Φιλίππους ἐφώτισας,
τῆς θείας ἐπιγνώσεως φωτί,
ἀπόστολε Σίλα ἱερέ·

ἀλλὰ φύλαττε καὶ σκέπε τὴν σὴν Μονήν,
πιστῶς ἀνακειμένην σοι.
Δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν,
δόξα τῷ σὲ μεγαλύναντι,
δόξα τῷ ἐκπληροῦντι διὰ σοῦ,
ἡμῶν τὰ αἰτήματα.

Εἰς τὴν ἀπόλυσιν ψάλλομεν τὸ παρὸν προσόμοιον.

Ἦχος β. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σίλα, Θεοῦ Λόγου μαθητά,
κήρυξ τῆς Χριστοῦ Βασιλείας,
Παύλου ὁμόψυχε,
τοὺς πιστῶς προστρέχοντας,
τῷ ἱερῷ σου ναῷ,
νοσημάτων ἀπάλλαξον,
καὶ Πνεύματος δεῖξον,
θεῖα οἰκητήρια,
κεκαθαρμένους παθῶν·
ὅπως ἐν ἐσχάτῃ ἡμέρᾳ,
τύχωμεν ἐλέους Κυρίου,
καὶ Αὐτοῦ κατίδωμεν τὸ πρόσωπον.

*Δέσποινα πρόσδεξαι.
Τὴν πᾶσαν ἐλπίδα μου.
Δι' εὐχῶν.*

Στίχοι

*Σίλα, δέχθητι ὕμνους τοὺς ἱκεσίους,
καὶ ἀντιδώρως δίδου ἡμῖν εὐχὰς σου.*